

DOMNULE PREȘEDINTE,

Subscrisa **Coaliția pentru Apărarea Statului de Drept**, asociație fără scop patrimonial, non-guvernamentală, [REDACTAT]

[REDACTAT]

[REDACTAT] asociatiaCASD@gmail.com reprezentată legal de Elena Radu, în calitate de președinte,

în contradictoriu cu:

1. GUVERNUL ROMÂNIEI, prin PRIM-MINISTRU, și prin reprezentantul în fața instanțelor judecătorești, SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI, cu sediul în Palatul Victoria, Piața Victoriei nr. 1, Sector 1, București, cod postal 011791, e-mail: pm@gov.ro, Contact@sgg.ro, Registratura@gov.ro, tel: 021.314.34.00 - interior 1288¹;

2. Ministerul Afacerilor Interne, prin Direcția Generală Juridică², cu sediul în Piața Revoluției nr.1 A, sector 1, București, telefon: 021.264.87.07, fax: 021.264.87.40, e-mail: dgi_scretariat@mai.gov.ro, dsu@mai.gov.ro,

în temeiul art. 204 alin. (1) Cod Procedură Civilă, formulez următoarea

CERERE MODIFICATOARE/COMPLETATOARE

Prin care învederăm instanței că în completarea argumentelor indicate în cererea inițială înțelegem să ne susținem cererea și cu următoarele argumente suplimentare:

¹ Conform art. 20 alin 3 din Codul administrativ: „Secretariatul General al Guvernului face parte din aparatul de lucru al Guvernului și asigură derularea și continuitatea operațiunilor tehnice aferente actelor de guvernare, rezolvarea problemelor organizatorice, juridice, economice și tehnice ale activității Guvernului, precum și reprezentarea Guvernului în fața instanțelor judecătorești, constituind elementul de legătură și stabilitate al guvernării.”

² Conform art. 4 alin. 3 din Regulamentul de organizare și funcționare a Direcției generale juridice aprobat prin Ordinul MAI nr. 100/2011: ” Directorul general, precum și directorii generali adjuncți ai direcției generale sunt împuterniciți să semneze acțiuni în justiție, căi de atac, renunțarea la acțiuni și căi de atac, precum și orice mijloace legale de apărare a intereselor ministerului în fața instanțelor de judecată și a altor organe de jurisdicție”

În **Monitorul Oficial nr. 688 din 12 iulie 2021** a fost publicată **Decizia CCR nr. 392/08.06.2021** prin care a fost admisă excepția de neconstituționalitate ridicată de Kapcza Mikolt Krisztina în Dosarul nr. 664/33/2020 al Curții de Apel Cluj - Secția a III-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 72 alin. (2) din Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu referire la art. 42 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, precum și soluția legislativă din art. 72 alin. (1) din Legea nr. 55/2020, potrivit căreia dispozițiile acestei legi se completează cu reglementările de drept comun aplicabile în materie în ceea ce privește soluționarea acțiunilor formulate împotriva hotărârilor Guvernului prin care se instituie, se prelungește sau se încetează starea de alertă, precum și a ordinelor și a instrucțiunilor prin care se stabilește aplicarea unor măsuri pe durata stării de alertă, sunt neconstituționale.

Prin **considerentele Deciziei nr. 392/2021**, CCR a statuat că:

- 27. **Dispozițiile art.108 alin. (2) și (4) din Constituție** se coroborează cu cele ale **art.126 alin.(6) care consacră controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice**, pe calea contenciosului administrativ, precum **și cu cele ale art. 52 - Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică**, care îndreptățesc persoana vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal al unei cereri, să obțină recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, anularea actului și repararea pagubei. Astfel, **atunci când o hotărâre a Guvernului sau oricare acte administrative emise de o autoritate publică încalcă legea sau adaugă la dispozițiile legii, acestea pot fi atacate în fața instanței de contencios administrativ în temeiul art.52 și al art.126 alin. (6) din Constituția României**, republicată, **și al dispozițiilor conținute în legea specială în materie, Legea contenciosul administrativ nr.554/2004**, cu modificările și completările ulterioare. În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a reținut că „**separația puterilor în stat nu înseamnă lipsa unui mecanism de control între puterile statului, ci, dimpotrivă, presupune existența unui control reciproc, precum și realizarea unui echilibru de forțe între acestea. Actele puterii executive sunt cenzurate pe calea contenciosului administrativ**”(Decizia nr. 594 din 20 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 455 din 18 iunie 2008).
- 31. Așa fiind, Curtea, din coroborarea dispozițiilor anterior menționate, constată că **art.72 alin.(2) din Legea nr.55/2020 înlătură expres de la aplicare Legea contenciosului administrativ nr.554/2004 ca act normativ aplicabil în materia contestării dispunerii/prelungirii stării de alertă în cazul pandemiei de COVID-19**. Pe de altă parte, Curtea constată că **Legea nr.55/2020 nu conține o altă normă expresă care să instituie o procedură specială de contestare a dispunerii/prelungirii stării de alertă în cazul pandemiei de COVID-19, ceea ce are drept consecință practică sustragerea de la controlul judecătoresc a acestor acte administrative. ...**
- 38. Mai mult, Curtea observă că **lipsa de claritate a reglementării are consecințe directe asupra exercitării dreptului de acces la justiție și a dreptului consacrat de art.52 alin.(1) din Constituție**, persoana interesată să atace în justiție o hotărâre a Guvernului ori un ordin sau o instrucțiune emisă în temeiul Legii nr.55/2020 **neputând identifica reglementările procedurale aplicabile, astfel încât să se conformeze acestora.**

- 43. Tot în lumina celor statuate în jurisprudența Curții de la Strasbourg, Curtea Constituțională, răspunzând criticilor formulate de autoarea excepției, reține că **asigurarea unui drept de acces efectiv la justiție trebuie analizată și prin prisma efectelor pe care hotărârea judecătorească le are asupra drepturilor persoanei care s-a adresat justiției.** În acest sens, prin Decizia Curții Constituționale nr. 17 din 17 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 261 din 13 aprilie 2017, paragraful 42, s-a reținut că un **drept de acces la justiție efectiv „nu se caracterizează doar prin posibilitatea instanței de judecată de a examina ansamblul mijloacelor, argumentelor și probelor prezentate și de a pronunța o soluție, ci și prin faptul că soluția pronunțată determină înlăturarea încălcării denunțate și a consecințelor sale pentru titularul dreptului încălcat.”**
- 44. În cazul atacării în justiție a hotărârilor Guvernului, a ordinelor sau a instrucțiunilor ministrilor emise în vederea punerii în aplicare a unor măsuri pe durata stării de alertă, **în temeiul Legii nr.55/2020, asigurarea unui acces la justiție efectiv, în sensul mai sus reținut, s-ar realiza doar în măsura în care hotărârea pronunțată de instanța de judecată ar determina, odată cu constatarea nelegalității actului administrativ atacat, înlăturarea efectelor acestuia și a consecințelor sale.** Or, **aceste efecte ale hotărârii judecătorești nu ar putea fi obținute decât în măsura în care pronunțarea acesteia ar avea loc în termenul de aplicabilitate al acestor acte administrative, care este de cel mult 30 de zile de la intrarea lor în vigoare,** așa cum reiese din dispozițiile art.3 alin.(1) și (2) și ale art.4 alin.(1) din Legea nr.55/2020.
- 45. Așa cum Curtea a constatat deja, **dispozițiile Legii nr.55/2020 nu conțin niciun fel de dispoziții procedurale care să garanteze soluționarea cauzelor referitoare la actele administrative de declarare sau prelungire a stării de alertă într-un termen scurt, care să asigure un drept efectiv de acces la justiție.**
- 46. Sub acest aspect, Curtea observă că **nici dispozițiile Legii contenciosului administrativ nr.554/2004 nu ar răspunde acestor exigențe.** Chiar dacă ar urgenta soluționarea acțiunilor referitoare la actele normative prin care se instituie starea de alertă, instanța de judecată este ținută să asigure îndeplinirea cerințelor referitoare la citarea legală a părților și a dreptului părții adverse de a depune întâmpinare, care trebuie comunicată apoi reclamantului cu cel puțin 15 zile înainte de primul termen de judecată [art.17 alin.(1) din Legea nr.554/2004]. Dispozițiile de lege prevăd un termen de cel mult 30 de zile în care hotărârile pot fi redactate, precum și faptul că acestea **pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare** [art.20 alin.(1) din Legea nr.554/2004]. Deși regula este aceea a suspendării executării actului administrativ atacat până la soluționarea de urgență a recursului [art.20 alin.(2) din Legea nr.554/2004], **Curtea constată că, în ceea ce privește acele acte administrative emise pentru înlăturarea consecințelor epidemiilor, suspendarea nu este posibilă** [art.5 alin.(3) din Legea nr.554/2004].
- 47. Prin urmare, **aplicarea procedurii de judecată reglementate de Legea contenciosului administrativ nr.554/2004 ar face imposibilă pronunțarea unei hotărâri într-un termen mai scurt de 30 de zile, astfel încât efectele acestei hotărâri nu ar fi apte să înlătore în mod concret consecințele actelor administrative emise în temeiul Legii nr.55/2020.**
- 48. Având în vedere toate aceste aspecte, Curtea apreciază că **dispozițiile art.72 alin.(2) din Legea nr.55/2020, cu referire la art.42 alin.(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.21/2004, precum și soluția legislativă din art.72 alin.(1) din Legea nr.55/2020, potrivit căreia**

dispozițiile acestei legi se completează cu reglementările de drept comun aplicabile în materie în ceea ce privește soluționarea acțiunilor formulate împotriva hotărârilor Guvernului prin care se instituie, se prelungește sau încetează starea de alertă, precum și a ordinelor și a instrucțiunilor prin care se stabilește aplicarea unor măsuri pe durata stării de alertă **sunt neconstituționale, fiind contrare prevederilor art.1 alin.(5), ale art.21 și ale art.52 alin.(1) din Constituție.**

- 49. Curtea subliniază că, **în vederea înlăturării viciului de neconstituționalitate constatat și a asigurării unei reglementări clare, ca să garanteze în mod efectiv și eficient accesul la justiție al persoanelor ale căror drepturi sau interese au fost încălcate prin emiterea unor hotărâri ale Guvernului, ordine sau instrucțiuni ale miniștrilor pentru punerea în aplicare a unor măsuri pe durata stării de alertă, în temeiul Legii nr.55/2020, legiuitorul este chemat să reglementeze o procedură al cărei conținut să fie ușor identificabil, clar și previzibil sub aspectul consecințelor și care să asigure posibilitatea soluționării cauzelor în regim de urgență, într-un termen foarte scurt, astfel încât hotărârile pronunțate să fie apte să înlăture în mod concret și eficient consecințele actelor administrative atacate, în perioada în care acestea produc efecte.**

Se poate observa că s-au statuat de către CCR următoarele aspecte:

- actele administrative normative emise în temeiul Legii nr. 55/2020 pot fi atacate în fața instanței de contencios administrativ, în temeiul art. 52 și al art. 126 alin. (6) din Constituția României și al dispozițiilor conținute în legea specială în materie, Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004;
- art. 72 alin.(2) din Legea nr. 55/2020 înlătură expres de la aplicare Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 ca act normativ aplicabil în materia contestării actelor administrative normative emise în temeiul Legii nr. 55/2020, fără ca Legea nr. 55/2020 să conțină o altă normă expresă care să instituie o procedură specială de contestare, ceea ce are drept consecință practică sustragerea de la controlul judecătoresc a acestor acte administrative;
- în cazul atacării în justiție a actelor administrative normative emise în temeiul Legii nr. 55/2020, asigurarea unui acces efectiv la instanță s-ar realiza doar în măsura în care hotărârea pronunțată de instanța de judecată ar determina, odată cu constatarea nelegalității actului administrativ atacat, înlăturarea efectelor acestuia și a consecințelor sale, în termenul de aplicabilitate al acestor acte administrative;
- nici Legea nr. 55/2020 și nici Legea nr. 554/2004 nu cuprind dispoziții procedurale care să garanteze soluționarea cauzelor care au ca obiect actele administrative normative emise în temeiul Legii nr. 55/2020 într-un termen scurt, care să asigure un drept efectiv de acces la instanță, iar suspendarea executării acestor acte administrative normative până la soluționarea de urgență a recursului, nu este posibilă (ca urmare a dispozițiilor Legii nr. 554/2004).
- aplicarea procedurii de judecată reglementată de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 ar face imposibilă pronunțarea unei hotărâri într-un termen mai scurt de 30 de

zile, astfel încât efectele acestei hotărâri nu ar fi apte să înlăture în mod concret consecințele actelor administrative emise în temeiul Legii nr.55/2020;

- Legea nr. 55/2020 nu garantează cetățenilor dreptul de acces efectiv la instanță;
- pentru asigurarea unei reglementări clare, ca să garanteze în mod efectiv și eficient accesul la justiție al persoanelor ale căror drepturi sau interese au fost încălcate prin emiterea de acte administrative normative în temeiul Legii nr.55/2020, Parlamentul trebuie să reglementeze o procedură al cărei conținut să fie ușor identificabil, clar și previzibil sub aspectul consecințelor și care să asigure posibilitatea soluționării cauzelor în regim de urgență, într-un termen foarte scurt, astfel încât hotărârile pronunțate să fie apte să înlăture în mod concret și eficient consecințele actelor administrative atacate, în perioada în care acestea produc efecte.

Potrivit dispozițiilor art. 31 alin. (3) din Legea nr. 47/1992: *”Dispozițiile din legile și ordonanțele în vigoare constatate ca fiind neconstituționale își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale, dacă, în acest interval, Parlamentul sau Guvernul, după caz, nu pune de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției. Pe durata acestui termen, dispozițiile constatate ca fiind neconstituționale sunt suspendate de drept.”*

Potrivit art. 5 din Codul de procedură civilă - Îndatoriri privind primirea și soluționarea cererilor:

”(1) Judecătorii au îndatorirea să primească și să soluționeze orice cerere de competența instanțelor judecătorești, potrivit legii.

(2) Niciun judecător nu poate refuza să judece pe motiv că legea nu prevede, este neclară sau incompletă.

(3) În cazul în care o pricină nu poate fi soluționată nici în baza legii, nici a uzanțelor, iar în lipsa acestora din urmă, nici în baza dispozițiilor legale privitoare la situații asemănătoare, ea va trebui judecată în baza principiilor generale ale dreptului, având în vedere toate circumstanțele acesteia și ținând seama de cerințele echității.”

Se poate observa, astfel, că potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă judecătorii sunt obligați să primească și să soluționeze/judece cererile care sunt de competența instanțelor judecătorești.

Or, CCR a statuat că actele administrative normative emise în temeiul Legii nr. 55/2020 pot fi atacate în fața instanței de contencios administrativ în temeiul art.52 și al art.126 alin. (6) din Constituția României și al dispozițiilor conținute în legea specială în materie, Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.

Drept urmare, până la punerea în acord de către Parlament a Legii nr. 55/2020 cu Decizia CCR nr. 392/2021, judecătorii nu pot să refuze judecarea acțiunilor care vizează actele administrative normative emise în temeiul Legii nr. 55/2020.

Având în vedere dispozițiile art. 5 alin. (3) Cod Procedură civilă, aceste acțiuni pot fi soluționate în baza dispozițiilor legale privitoare la situații asemănătoare și în baza principiilor generale ale dreptului, având în vedere toate circumstanțele cauzei și ținând seama de cerințele echității.

În prezent, **cea mai scurtă procedură reglementată de Codul de Procedură civilă care permite accesul la instanță și soluționarea cauzei este procedura ordonanței președințiale** (art. 997 – 1.001 C.pr.civ.), potrivit căreia:

- părțile vor fi citate conform normelor privind citarea în procesele urgente (potrivit art. 159 C.pr.civ.: în cazuri urgente, judecătorul poate dispune scurtarea termenului de înmânare a citației și sub cele 5 zile anterioare termenului de judecată);
- judecata se face de urgență și cu precădere, nefiind admisibile probe a căror administrare necesită timp îndelungat;
- pronunțarea se poate amâna cu cel mult 24 ore, iar motivarea ordonanței se face în cel mult 48 ore de la pronunțare;
- calea de atac este recursul, iar termenul de atac este de 5 zile de la pronunțare;
- recursul se judecă de urgență și cu precădere, pronunțarea se poate amâna cu cel mult 24 ore, iar motivarea deciziei se face în cel mult 48 ore de la pronunțare.

Se poate observa, astfel, că pentru a îmi permite dreptul de acces efectiv și eficient la instanță, într-un termen foarte scurt, astfel încât hotărârile pronunțată de instanță să fie aptă să înlăture în mod concret și eficient consecințele HG nr. 730/2021 atacată, în perioada în care aceasta produce efecte, prezenta acțiune poate fi soluționată potrivit regulilor procedurale reglementate de art. 997-1.001 Cod Procedură Civilă privitoare la procedura ordonanței președințiale, cu înlăturarea dispozițiilor care ar îngreuna dreptul la apărare sau ar determina nesoluționarea pe fond a acțiunii.

Potrivit **considerentelor Deciziei CCR nr. 392/2021:**

- 52. Pentru a garanta caracterul temporar al măsurilor dispuse în timpul stării de alertă, dispozițiile art.3 alin.(1) din Legea nr.55/2020 prevăd că starea de alertă nu poate fi dispusă decât pentru o perioadă de cel mult 30 de zile.

Cu toate acestea, **în măsura în care, după expirarea termenului de aplicabilitate a hotărârii anterioare a Guvernului de instituire a acestei stări se constată că rațiunile care au determinat-o se mențin, legea prevede posibilitatea prelungirii stării de alertă, pentru același termen limitat.**

Decizia Guvernului este circumscrisă unor condiții obiective, clare, respectiv „ori de câte ori analiza factorilor de risc indică necesitatea menținerii răspunsului amplificat pentru o perioadă suplimentară” și „pentru motive temeinice” [art.3 alin.(2) și art.4 alin.(1) din Legea nr.55/2020].

Pentru a **asigura transparența criteriilor pe care Guvernul le evaluează cu prilejul** declarării și al **prelungirii stării de alertă**, în cuprinsul art.3 alin.(4) din Legea nr.55/2020 legiuitorul **a prevăzut, în mod expres, că vor fi avute în vedere:**

a) **amplarea situației de urgență, respectiv manifestarea generalizată a tipului de risc la nivel local, județean sau național;**

b) **intensitatea situației de urgență, respectiv viteza de evoluție, înregistrată sau prognozată, a fenomenelor distructive și gradul de perturbare a stării de normalitate;**

c) **insuficiența și/sau inadecvarea capacităților de răspuns;**

d) **densitatea demografică în zona afectată de tipul de risc;**

e) **existența și gradul de dezvoltare a infrastructurii adecvate gestionării tipului de risc.**

➤ 53. **Circumscrierea clară a stării de alertă existenței condițiilor obiective** care impun declararea acesteia reiese și din prevederile art.3 alin.(3) din Legea nr.55/2020 care precizează că „**Starea de alertă încetează, înainte de împlinirea termenului pentru care a fost declarată ori prelungită, atunci când analiza factorilor de risc indică faptul că nu mai este necesară menținerea unui răspuns amplificat.**”

➤ 54. Alături de aceste cerințe, **măsurile dispuse odată cu emiterea hotărârilor Guvernului pentru prelungirea stării de alertă sunt condiționate de respectarea aceluiași exigențe referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți aplicabile și în cazul declarării stării de alertă.**

Analizând aceste prevederi legale, Curtea constată că reglementările referitoare la prelungirea stării de alertă prevăd cerințe și criterii clare și suficiente pentru ca **decizia executivului să fie circumscrișă în mod strict existenței condițiilor obiective generate de evoluția și efectele pandemiei de COVID-19**, astfel încât dispariția factorilor care amenință viața și sănătatea persoanelor să justifice și să determine decizia de încetarea a stării de alertă.

Dispozițiile art.3 alin.(2) și ale art.4 alin.(1) din Legea nr.55/2020 nu permit, așa cum susține autoarea excepției, o permanentizare a stării de alertă, ci doar prevăd menținerea acesteia atât timp cât se păstrează condițiile obiective care justifică instituirea unor măsuri restrictive de drepturi și libertăți fundamentale cu respectarea condițiilor constituționale ale art.53.

Prin urmare, Curtea apreciază că dispozițiile art.3 alin.(2) și ale art.4 alin.(1) din Legea nr.55/2020 nu contravin, prin conținutul lor, acestor prevederi constituționale.

➤ 55. Curtea observă însă că **ansamblul condițiilor legale care condiționează** declararea și **prelungirea stării de alertă prin hotărâre a Guvernului dobândește eficiență doar în măsura în care există un mecanism de control al respectării acestor condiții și de sancționarea a eventualelor încălcări.**

Altfel spus, **garanția respectării tuturor exigențelor legale referitoare la instituirea și prelungirea stării de alertă nu poate fi realizată decât în măsura în care**, în aplicarea prevederilor constituționale ale art.21, art.52 și art.126 alin.(6), **hotărârile Guvernului care dispun aceste măsuri sunt supuse controlului instanțelor de contencios administrativ. În cadrul controlului judecătoresc, instanțele pot analiza dacă există condițiile obiective care justifică instituirea stării de alertă sau prelungirea acesteia, dacă măsurile sunt**

dispuse pentru termenul limitat prevăzut de lege, precum și dacă respectă exigentele constituționale referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți.

- 56. Or, așa cum Curtea a constatat cu prilejul analizării constituționalității dispozițiilor art.72 din **Legea nr.55/2020**, dispozițiile acestui act normativ **nu asigură un acces efectiv la justiție**, întrucât persoanele interesate să conteste în contencios administrativ o hotărâre a Guvernului de declarare sau **prelungire a stării de alertă nu au posibilitatea de a obține o hotărâre judecătorească în termenul de aplicabilitate al acestei hotărâri**, astfel încât efectele nelegale și consecințele acestora asupra drepturilor persoanei care s-a adresat justiției să poată fi înlăturate în mod eficient.
- 57. Aceste constatări nu fac decât să sublinieze efectele extinse, cu multiple implicații ale viciului de neconstituționalitate ce afectează dispozițiile art.72 din **Legea nr.55/2020** și necesitatea unei intervenții legislative prompte care să asigure exercitarea în mod efektiv și eficace a dreptului de acces la justiție.

Se poate observa că s-au statuat de către CCR următoarele aspecte:

- decizia Guvernului pentru prelungirea stării de alertă este circumscrisă unor condiții obiective, clare, prevăzute de art. 3 alin. (2) și art. 4 alin. (1) din **Legea nr. 55/2020** (analiza factorilor de risc care să indice necesitatea menținerii unui răspuns amplificat pentru o perioadă suplimentară, la nivel local, județean, național), iar la art. 3 alin. (4) din **Legea nr. 55/2020** s-au prevăzut în mod expres criteriile pe care trebuie să le evalueze Guvernul la prelungirea stării de alertă pentru a se asigura transparența decizională (printre care: amploarea situației de urgență la nivel național, intensitatea situației de urgență, respectiv viteza de evoluție, densitatea demografică în zona afectată de tipul de risc, etc);
- atunci când nu mai este necesară menținerea unui răspuns amplificat, în urma analizei factorilor de risc, starea de alertă încetează, tocmai ca urmare a circumscrierii clare a stării de alertă existenței condițiilor obiective prevăzute de dispozițiile art. 3 alin. (3) din **Legea nr. 55/2020**;
- **decizia Guvernului de prelungire a stării de alertă trebuie să fie circumscrișă în mod strict existenței condițiilor obiective generate de evoluția și efectele pandemiei Covid-19, iar starea de alertă poate fi menținută numai atâta timp cât se păstrează aceste condiții obiective care justifică instituirea unor măsuri restrictive de drepturi și libertăți fundamentale cu respectarea art. 53 din Constituție;**
- trebuie să existe un mecanism de control al acestor condiții de către Guvern și de sancționare a eventualelor încălcări, iar garantarea respectării tuturor exigențelor legale referitoare la prelungirea stării de alertă nu pot fi realizate decât în măsura în care hotărârile Guvernului care dispun aceste măsuri sunt supuse controlului instanțelor de contencios administrativ;
- în cadrul controlului judecătoresc, instanțele pot analiza dacă există condițiile obiective care justifică prelungirea stării de alertă, dacă măsurile sunt dispuse pentru termenul limitat prevăzut de lege, precum și dacă respectă exigentele constituționale referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți;

- Legea nr. 55/2020 nu asigură un acces efectiv și eficient la justiție întrucât persoanele interesate să conteste în contencios administrativ o hotărâre a Guvernului de declarare sau prelungire a stării de alertă nu au posibilitatea de a obține o hotărâre judecătorească în termenul de aplicabilitate al acestei hotărâri, astfel încât efectele nelegale și consecințele acestora asupra drepturilor persoanei care s-a adresat justiției să poată fi înlăturate în mod eficient.

Pentru a ni se asigura dreptul de acces efectiv și eficient la instanță, criticile privind neanalizarea de către Guvern și inexistența condițiilor obiective, prevăzute în mod expres de Legea nr. 55/2020 pentru prelungirea stării de alertă, pot fi invocate în cadrul acțiunii, acțiune care poate fi soluționată conform regulilor de procedură stabilite de Codul de Procedură Civilă pentru procedura ordonanței președințiale (așa cum am arătat mai sus).

Având în vedere considerentele **deciziei CCR nr. 392/2021 (pct. 52-57) și Nota de Fundamentare a HG nr. 730/2021** se poate observa că **nu erau îndeplinite criteriile obiective prevăzute în mod expres la art. 3 alin. (4) din Legea nr. 55/2020 care să justifice menținerea unui răspuns amplificat, pentru o perioadă suplimentară, prin prelungirea stării de alertă și instituirea unor măsuri restrictive de drepturi și libertăți fundamentale cu respectarea condițiilor constituționale ale art.53.**

Astfel, potrivit **Notei de fundamentare a HG nr. 730/2020**, în privința celor 5 criterii care trebuie **îndeplinite cumulativ** conform dispozițiilor art. 3 alin. (4) din Legea nr. 55/2020 se menționează:

1. amplierea situației de urgență, respectiv manifestarea generalizată a tipului de risc la nivel național:

” Numărul de cazuri înregistrează un trend descendent la nivel european, cu creșteri punctuale în anumite țări. La nivel național, în ultimele 14 zile, valoarea medie a cazurilor confirmate a fost de 47 persoane nou confirmate zilnic, menținându-se un trend descendent”

*” În acest context, **România se situează la data de 05.07.2021, în rândul statelor membre UE cu un nivel scăzut de răspândire a virusului, cu o tendință de scădere în ultimele 14 zile.**”*

”După înregistrarea unei creșteri susținute a ratei de reproducere în intervalul februarie – martie (R0 1.05-1.1), de la începutul lunii aprilie rata de reproducere a revenit la valori subunitare (R0 0.75 – 0.85).”

”Totalul cazurilor active (suma cazurilor confirmate în ultimele 14 zile + persoanele internate la data raportării cu mai mult de 14 zile de la data internării) la data de 05.07.2021, este de 1.778 persoane.”

*” La nivel național,
în luna **ianuarie** media cazurilor active a avut valoarea de **47.791**,
scăzând în luna **februarie** la o medie de **35.828**,
ulterior înregistrând creșteri în luna **martie** la o valoare medie de **59.931 cazuri**,
63.681 cazuri în luna **aprilie**,
urmată de o scădere până la **18.869** cazuri în luna **mai**,
respectiv până la valoarea medie de **3.729** cazuri, în luna **iunie**,
trendul fiind unul descrescător în jurul valorii de **1.851**, calculată în perioada **01-05.07.2021.**”*

*” Conform datelor statistice înregistrate în perioada de referință, **numărul localităților cu cazuri active se află pe trend constant descendent, 322 de localități cu cazuri active la data de 05.07.2021.**”*

În condițiile în care România are un număr de 13.472 localități (734 de localități componente ale municipiilor și orașelor și 13.008 sate), conform Legii nr. 2/1968 actualizată³, în numai 322 localități existau cazuri active la data de 05.07.2021.

Se poate constata, astfel, că la începutul iulie 2021 când a fost prelungită starea de alertă (05.07.2021) existau cazuri active în numai 322 localități din totalul de 13.472 localități ale României, iar numărul de cazuri active era de 1.851 cazuri (toate aceste persoane fiind internate sau izolate, potrivit dispozițiilor Legii nr. 136/2020).

Drept urmare, criteriul prevăzut de art. 3 alin. (4) lit. a din Legea nr. 55/2020, referitor la amploarea situației de urgență manifestată **la nivel național**, nu era îndeplinit și nu se justifica prelungirea stării de alertă la nivel național, începând cu 12.07.2021.

2. intensitatea situației de urgență, respectiv viteza de evoluție, înregistrată sau prognozată, a fenomenelor distructive și gradul de perturbare a stării de normalitate

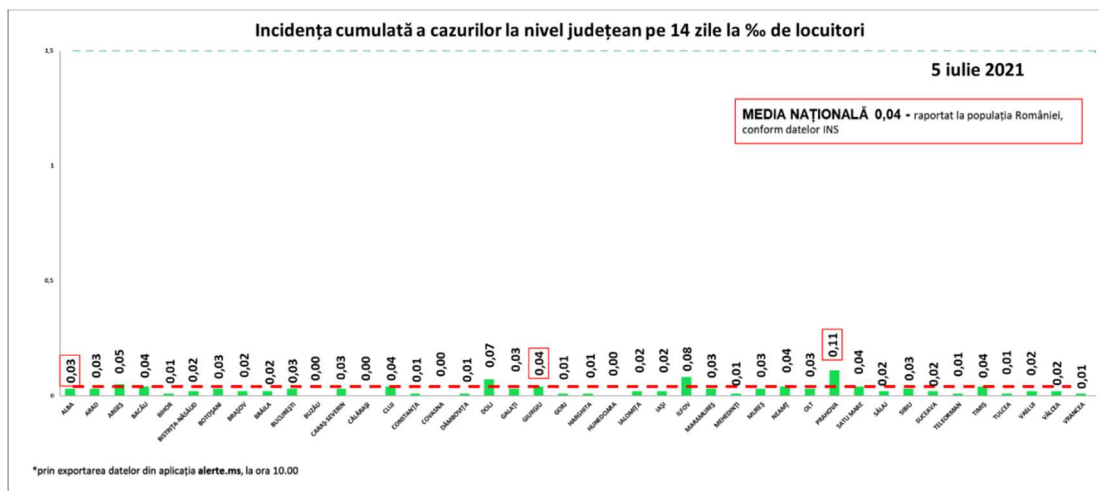
*”**În prezent, incidența cumulată la 14 zile, arată că
9 localități înregistrează o valoare între 1 și 3 cazuri la 1.000 de locuitori,
2 localități înregistrează o incidență cumulată la 14 zile de peste 3 cazuri la 1.000 de locuitori și***

***1 localitate cu incidența cumulată la 14 zile de peste 7,5 cazuri la 1.000 de locuitori. Comparând datele menționate anterior, respectiv incidența cumulată la 14 zile în perioada 10-23.06.2021, în speță 24 localități ce înregistrau o valoare între 1 și 3 cazuri la 1.000 de locuitori și nicio localitate cu o incidență cumulată la 14 zile de peste 3 cazuri la 1.000 de locuitori, se observă faptul că răspândirea scade în intensitate.**”*

³ <http://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/189?fbclid=IwAR3a-bQjg6WPrq7GOIHNUKJF4A5wLQMda6rnU1vLMmh6v7OZXIMek0Idc> 4 (a se vedea ultimul tabel).

Se poate observa astfel că din cele **13.472 localități**, numai **12 localități prezentau peste 1 caz la mia de locuitori**.

”În data de **05.07.2021**, valoarea medie a incidenței cumulate pe 14 zile la nivel național se situează la valoarea de **0.04‰**, iar la nivelul județelor, valorile incidenței cumulate la 14 zile sunt sub 0,11‰.”

Se poate constata astfel că **media națională** pentru cazurile confirmate în decursul a 14 zile consecutive, la data de 05.07.2021 era de 0,04 la mie, adică **în 14 zile la nivel național au fost confirmate 4 cazuri la 100.000 de locuitori**.

Totodată, la **05.07.2021**, conform graficului din nota de fundamentare existau:

- **județe care nu aveau niciun caz confirmat** în ultimele 14 zile: **Buzău, Călărași, Covasna, Hunedoara;**
- **județe care aveau 1 caz confirmat în ultimele 14 zile la 100.000 locuitori** (adică 0,01‰): **Bihor, Constanța, Dâmbovița, Gorj, Harghita, Mehedinți, Teleorman, Tulcea, Vrancea;**
- **județe care aveau 2 cazuri confirmate în ultimele 14 zile la 100.000 locuitori** (adică 0,01‰): **Bistrița Năsăud, Brașov, Brăila, Ialomița, Iași, Sălaj, Suceava, Vaslui, Vâlcea.**

Numai într-unul dintre județe (județul **Prahova**) au fost confirmat **11 cazuri la 100.000 locuitori** în ultimele 14 zile. Însă, nici acest număr de cazuri nu poate fi considerat că ar reprezenta o intensitate mare.

Mai mult decât atât, având în vedere dispozițiile Legii nr. 136/2020, toate persoanele testate pozitiv sunt izolate sau internate.

”Pentru a asigura continuitatea mării majorității a activităților și desfășurarea lor în relativă siguranță, **membrii comunităților trebuie să își ajusteze individual nivelul de mobilitate,**

interacțiune, cât și aderența la măsurile de protecție individuală. Interdependența acestora este prezentată în matricea de risc.

Un comportament individual prudent este:

- *recomandat în județele cu o incidență cumulată de sub 50 cazuri/100.000 de locuitori;*
- *necesar în județele cu incidență ce depășește 50 cazuri/100.000 locuitori;*
- *absolut necesar în județele cu incidență de peste 100 de cazuri/100.000 de locuitori precum și în județele cu vulnerabilitate ridicată.*

Aceste ajustări individuale sunt esențiale pentru reducerea transmisiei în cadrul comunității, precum și pentru reducerea presiunii pe sistemul de sănătate publică.

În absența menținerii/adaptării unor măsuri de restricție, este posibilă apariția unui trend ascendent al numărului de cazuri noi.”

”Pe teritoriul României, la data de 05.07.2021, în carantină instituționalizată sunt 35 persoane, iar în carantină la domiciliu sunt 18.410 persoane, pentru acestea efectuându-se verificări medicale de specialitate.

În ceea ce privește persoanele izolate aflate sub monitorizare medicală, în data de 05.07.2021, în izolare la domiciliu sunt 1.839 persoane, iar alte 718 persoane sunt izolate în unități medicale și locații alternative.

În perioada supusă analizei, se observă faptul că răspândirea SARS-CoV-2 scade în intensitate, context în care este necesar ca măsurile non-farmaceutice existente pentru prevenirea răspândirii infecțiilor să fi adaptate la trendul descendent al evoluției situației epidemiologice.”

Or, în condițiile în care în toate județele din România incidența este sub 50 cazuri la 100.000 locuitori, conform celor menționate în Nota de fundamentare a HG nr. 730/2021, comportamentul individual trebuia recomandat și nu impus, nemaijustificându-se măsurile luate prin prelungirea stării de alertă.

Mai mult, având în vedere că toate persoanele testate pozitiv sunt izolate, iar contactii acestora sunt carantinați (conform dispozițiilor Legii nr. 136/2020), nu există niciun risc pentru transmiterea virusului în cadrul comunității, iar în ceea ce privește presiunea pe sistemul de sănătate publică, aceasta nu există, astfel cum rezultă din chiar Nota de fundamentare, conform căreia gradul de ocupare la ATI era de 7,4%, iar numărul de paturi libere era de 96%.

În aceste condiții se poate constata că nu se poate vorbi de o intensitate a situației de urgență sau de o viteză de evoluție crescătoare a acesteia înregistrată (și cu atât mai puțin

prognozată, nefăcându-se vorbire de o asemenea prognozare, la nivel național, în nota de fundamentare) care să perturbe starea de normalitate.

Drept urmare, nici criteriul cumulativ prevăzut de art. 3 alin. (4) lit. b) din Legea nr. 55/2020 nu era îndeplinit, motiv pentru care nu se justifica prelungirea stării de alertă la nivel național, începând cu 12 iulie 2021.

3. insuficiența și/sau inadecvarea capabilităților de răspuns

”În prezent, la nivel național sistemul sanitar are disponibile 874 paturi destinate COVID-19 dispuse în cadrul secțiilor de anestezie și terapie intensivă (avizate DSP), iar numărul pacienților internați în cadrul acestor secții, în data de 05.07.2021, este de 65, gradul de ocupare a paturilor ATI (avizate DSP) fiind de 7,4%.

Numărul pacienților internați în cadrul acestor secții a înregistrat, constant, un trend descrescător, de la 125 (24.06.2021) la 65 (05.07.2021), procentual reprezentând o scădere cu 48%.

”În ceea ce privește numărul pacienților confirmați COVID – 19 internați în secțiile ATI - intubați, în ultimele 12 zile, acesta a înregistrat o scădere, reprezentând, în data de 05.07.2021, 32% din totalul pacienților internați în secțiile de terapie intensivă, iar față de data de 24.06.2021 numărul pacienților intubați a scăzut cu 41,66%.”

”Unitățile de Primiri Urgențe au înregistrat o scădere a numărului de pacienți confirmați și suspecți COVID-19, ajungând de la 236 persoane în data de 05.06.2021, la 192 de persoane în data de 05.07.2021. Totodată, în data de 05.07.2021, 1 persoană este confirmată COVID-19, reprezentând 0,52% din totalul pacienților prezenți în unitățile de primiri urgențe.”

”Scăderea numărului de cazuri a pacienților confirmați cu COVID-19 la nivel național a dus la o bună gestionare a transferurilor intra-spitalicești de către personalul medical din cadrul Centrului Național de Coordonare și Conducere a Intervenției, neexistând cazuri nerezolvate.

În perioada 24.06.2021-05.07.2021, la nivelul CNCCI a fost înregistrată o solicitare de transfer intra-spitalicesc, fiind soluționată.

În perioada 24.06.2021 – 05.07.2021, se observă o scădere semnificativă a numărului de solicitări privind transferurile intra-spitalicești, față de 10-23.06.2021. Această scădere este justificată prin prisma faptului că în perioada respectivă s-a înregistrat o diminuare a gradului de ocupare a paturilor ATI cu pacienți suspecți și confirmați COVID-19, la nivel național.

Având în vedere analiza prezentată mai sus și ținând cont că, în ultima perioadă, numărul cazurilor noi confirmate zilnic cu virusul SARS-CoV-2, care necesită surse de oxigen, CPAP și

intubație este în continuă scădere, putem concluziona că în momentul actual, la nivel național, sunt suficiente locuri disponibile pentru îngrijirea pacienților în stare critică.”

”În ceea ce privește capacitatea de spitalizare pentru pacienți infectați COVID-19 cu forme asimptomatice, ușoare sau medii, la momentul prezentei analize sunt disponibile 9.224 (96%) locuri din totalul de 9.561 paturi pe alte secții, cu excepția ATI (conform datelor disponibile în aplicația „Alerte.ms).”

În condițiile în care, la nivel național, gradul de ocupare al paturilor la ATI era de numai 7,4% din cele 874 paturi, numărul pacienților internați a avut un trend constant *descrescător*, numărul paturilor disponibile pentru persoanele asimptomatice, cu simptome ușoare sau medii era de 9.224 reprezentând (96% din totalul paturilor disponibile), iar numărul cazurilor nou confirmate la nivel național era într-o continuă scădere, se poate constata că nici cel de al treilea criteriu cumulativ, prevăzut de art. 3 alin. 4 lit. c) din Legea nr. 55/200, nu era îndeplinit, motiv pentru care nu se justifică prelungirea stării de alertă la nivel național, începând cu 12 iulie 2021.

4. densitatea demografică în zona afectată de tipul de risc:

”În ceea ce privește numărul localităților cu cel puțin un caz nou depistat în ultimele 12 zile, acesta a scăzut de la 535, în data de 24.06.2021, la 322 în data de 05.07.2021.

”Din analiza comparativă a graficelor prezentate mai sus, se evidențiază o diminuare semnificativă a numărului de focare active la nivel național, de la 17 în data de 23.06.2021 la 6 în data de 05.07.2021.”

Din graficul prezentat în nota de fundamentare se poate observa că a fost: 1 focar în Brașov, 1 focar în Dolj, 2 focare în Ialomița, 1 focar în Neamț și 1 focar în Vâlcea. **Toate celelalte 36 județe nu au înregistrat niciun focar de infecție.**

Cum starea de alertă s-a prelungit la nivel național, trebuia ca la acest capitol să se analizeze densitatea demografică în toată țara pentru a se prezenta care este riscul de transmitere și împrăștiere a virusului raportat la densitatea populației în zonele afectate (dacă persoane de pe tot teritoriul național ar fi fost infectate).

În nota de fundamentare, la analiza acestui criteriu se prezintă numărul focarelor infecție active existente în fiecare județ. Or, **numai în 5 județe se manifestase un număr extrem de mic de focare (1 în 4 județe și 2 într-un județ).**

Drept urmare, având în vedere numărul mic de cazuri și numărul extrem de mic de focare existente în numai câteva orașe din țară, nu era îndeplinit criteriul privind densitatea populației în zona de risc afectată (la nivel național), prevăzut de art. 3 alin. (4) lit. d) din

Legea nr. 55/2020 pentru prelungirea stării de alertă la nivel național, începând cu 12 iulie 2021.

5. existența și gradul de dezvoltare a infrastructurii adecvate gestionării tipului de risc:

”Dezvoltarea infrastructurii, în vederea asigurării răspunsului medical eficient la pacienții infectați COVID-19, prin creșterea capacității de internare a pacienților, a capacității de testare PCR-RT pentru SARS-CoV-2, precum și a capacității de impunere a măsurii de carantină pentru persoanele venite din zonele de risc sau contacti direcți ai cazurilor confirmate, sunt elemente importante în gestionarea pandemiei de COVID-19.

Capacitatea de testare în România a crescut constant de la debutul pandemiei, ajungând la un total de 9.909.855 teste efectuate până la data analizei, cu o medie în perioada 24.06.2021 - 05.07.2021 de 22.889 teste zilnice.”

”În intervalul 05.06.2021 - 05.07.2021 rata medie de pozitivitate a înregistrat o valoare de aproximativ 0,34%, cu maxime de peste 0,60% în zilele de 06.06.2021, 07.06.2021 și 08.06.2021.”

Se poate observa că există infrastructura la nivel național pentru gestionarea situației, așa cum reiese din capitolele anterioare ale Notei de fundamentare::

- capacitatea de internare a pacienților: la ATI sunt numai 7,4% paturi ocupate din totalul de 874 paturi; sunt disponibile 9.224 paturi pentru pacienții infectați cu forme asimptomatice, ușoare sau medii;
- capacitatea de testare a crescut constant, ajungându-se la o medie de 22.889 teste zilnice (RT-PCR), fiind disponibile și testele rapide antigen;
- carantina persoanelor venite din zonele de risc sau a contactilor direcți ai cazurilor confirmate poate fi dispusă în temeiul Legii nr. 136/2020 care nu condiționează măsura carantinei de existența stării de alertă.

Se poate constata, astfel, că nu era îndeplinit criteriul prevăzut de art. 3 alin. (4) lit. e) din Legea nr. 55/2020 pentru prelungirea stării de alertă la nivel național, începând cu 12 iulie 2021.

Capitolul VI din Nota de fundamentare este intitulat *”Interpretarea factorilor de risc privind apariția unor noi variante ale virusului Sars-CoV 2”*. Se poate observa astfel că în acest capitol nu interpretează factorii de risc la nivel național prevăzuți de art. 3 alin. (4) din Legea nr. 55/2020 pentru a se concluziona dacă sunt îndeplinite sau nu condițiile prevăzute de Legea

nr. 55/2020 pentru prelungirea stării de alertă, iar așa cum am arătat anterior, niciunul dintre cele cinci criterii cumulative nu era îndeplinit pentru a se prelungi starea de alertă.

La acest capitol, în Nota de fundamentare) se menționează:

” Variantele nou apărute ale virusului SARS-CoV-2 sunt considerate a fi îngrijorătoare din cauza mutațiilor care au condus la o transmisibilitate crescută și la deteriorarea situației epidemiologice în zonele în care acestea s-au stabilit recent.

*În ultimele 90 de zile, toate aceste variante au fost detectate pe teritoriul României, predominantă fiind deocamdată tulpina alfa. Din observarea situației în alte state europene care au detectat prezența acestor tulpini în circulație, **nu s-a constatat până în prezent evoluția explozivă concomitentă a mai multor tulpini.***

La nivelul Marii Britanii și al statelor vest europene se constata ca varianta delta devine dominantă, fiind preconizat ca aceasta varianta să înlocuiască varianta alfa la nivel mondial.

Pentru a controla răspândirea și impactul variantelor emergente SARS-CoV-2 cu transmisibilitate crescută este necesară menținerea/adaptarea combinației de măsuri de intervenție non-farmaceutice care să asigure o apărare în straturi pentru menținerea unei situații epidemiologice stabile.

Totodată, pentru a fi menținute/adaptate măsurile de intervenție non-farmaceutice reglementate în prezent și eventual pentru a putea implementa, la nevoie, într-un timp scurt, măsuri mai stricte, este recomandată menținerea stării de alertă la nivel național în perioada următoare.”

Pe de o parte, se poate observa că se vorbește de situația **internțională**, nu de situația **națională** cum impune art. 3 alin. (4) din Legea nr. 55/2020.

Pe de altă parte, conform documentelor intitulate ”***Informare privind cazurile de COVID-19 confirmate cu variante ale SARS-CoV-2 care determină îngrijorare (VOC)***”, postate pe Institutul Național de Sănătate Publică pe site-ul său:

a) date cumulate inclusiv din săptămâna 21.06.2021 – 27.06.2021⁴, până la data de 27 iunie 2021 confirmate 1.711 cazuri cu variante ale SARS-CoV-2 care determină îngrijorare (VOC), din care tip: Alpha – 1.621 cazuri, beta – 11 cazuri, Gamma – 22 cazuri, Delta – 57 cazuri.

---

⁴ <https://www.cnsb.ro/index.php/analiza-cazuri-confirmate-covid19/2543-s-25-informare-cazuri-cu-variante-care-determina-ingrijorare-voc/file>

b) date cumulate inclusiv din săptămâna 05.07.2021 -11.07.2021⁵, până la data de 11 iulie 2021 confirmate 1.776 cazuri cu variante ale SARS-CoV-2 care determină îngrijorare (VOC), din care tip: Alpha – 1.655 cazuri, beta – 11 cazuri, Gamma – 23 cazuri, **Delta – 87 cazuri.**

” În acest moment nu există evidențe de transmitere comunitară susținută, la nivel național, a variantei Delta”

Se poate observa astfel că în perioada 27.06.2021 – 11.07.2021 au fost confirmate pozitiv numai 30 cazuri cu varianta Delta (persoanele fiind izolate) și nu există transmitere comunitară la nivel național.

Totodată, învederez instanței că, atât în Nota de fundamentare a HG nr. 636/2021, cât și în Nota de fundamentare a H.G. nr. 678/2021, situația este identică: nu s-a făcut nicio interpretare a factorilor de risc la nivel național, conform de art. 3 alin. (4) din Legea nr. 55/2020, pentru a se stabili dacă se indică necesitatea prelungirii sau încetării stării de alertă, (prezentându-se la capitolul VI din aceste note de fundamentare aceleași mențiuni privind variantele virusului ca și cele prezentate în Nota de fundamentare a HG nr. 730/2021), **în condițiile în care așa cum am arătat anterior nu a crescut semnificativ numărul total de cazuri, acesta chiar scăzând, iar în ceea ce privește cazurile cu varianta Delta, numărul persoanelor infectate este nesemnificativ, iar acestea se află în izolare.**

În concluzie, atâta timp cât nu era îndeplinit niciunul dintre criteriile cumulative prevăzute de art. 3 alin. (4) din Legea nr. 5/2020, nu mai era necesară menținerea unui răspuns amplificat care să justifice instituirea unor măsuri restrictive de drepturi și libertăți fundamentale cu respectarea condițiilor constituționale ale art.53.

Astfel, starea de alertă nu mai putea fi prelungită prin HG nr. 730/2020, prelungirea ei fiind nelegală, iar starea de alertă trebuia să înceteze, potrivit dispozițiilor art. 3 alin. (3) din Legea nr. 55/2020.

Măsurile instituite prin HG nr. 730/2021 nu numai că restrâng, în mod nelegal, exercițiul drepturilor și libertăților fundamentale cu încălcarea dispozițiilor legale și ale art. 53 din Constituția României, **anihilează (neagă)** drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor garantate de Constituție, solicitând cetățenilor să facă dovada eligibilității pentru a putea să obțină și să își exercite drepturile.

Astfel, prin măsurile instituite prin anexa nr. 2 la HG nr. 730/2021:

- a fost restrâns exercițiul următoarelor drepturi:

---

⁵ <https://www.cnscbt.ro/index.php/analiza-cazuri-confirmate-covid19/2571-s-27-informare-cazuri-cu-variante-care-determina-ingrijorare-voc/file>

- *Dreptului la viața privată sub aspectul identității și portului*, garantat de art. 26 din Constituția României, art. 8 CEDO și art. 7 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, ca urmare a introducerii obligativității purtării măștii de protecție în spațiile publice închise, spațiile comerciale, mijloacele de transport în comun și la locul de muncă; (art.1 Anexa 2)
- **s-a negat existența drepturilor** de la pct. 3, 4, 10 și 11 din Anexa nr. 3 (art. 4 din Anexa nr.

Prin măsurile instituite prin anexa nr. 3 la HG nr. 730/2021:

- **a fost restrâns exercițiul următoarelor drepturi:**
  - *Libertății întrunirilor*, garantat de art. 39 din Constituția României, art. 11 CEDO și art. 12 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, ca urmare a interzicerii organizării și desfășurării de mitinguri, demonstrații, procesiuni, concerte sau a altor tipuri de întruniri în spații deschise, inclusiv a celor de tipul drive-in (art. 1 pct 1, 10, 11, 26- Anexa 3)
  - *Dreptul la libertatea credințelor religioase*, garantat de art 29 din Constituție (art. 1 pct 1, 12, 13 - Anexa 3)
  - *accesului la cultură și libertatea de exprimare artistică*, garantat de art. 33 și art. 30 din Constituția României, art. 10 CEDO și art. 11 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, ca urmare a interzicerii întrunirilor de natura activităților culturale, științifice, artistice, sportive sau de divertisment și a condiționării accesului la acestea de starea de sănătate, contrar principiului egalității de tratament și a nediscriminării (art.1 pct. 1, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 11 - anexa 3);
  - *viața privată și de familie*, garantat de art. 26 din Constituția României, art. 8 CEDO și art. 7 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, ca urmare interzicerii participării la evenimente private și a condiționării participării de starea de sănătate, contrar principiului egalității de tratament și nediscriminării (art. 1 pct. 15, 16, 17, 18, 19 din Anexa 3)
  - *Dreptului la libera circulație*, garantat de art. 25 din Constituția României, art. 2 din Protocolul 4 din CEDO și art. 45 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, (art. 2, art. 4 și art. 5 din Anexa nr. 3);
  - *Libertatea economică*, garantat de art. 45 din Constituție (art. 1 pct. 17, 18, 19, 20, art. 6, art. 7, art. 9, art. 11- Anexa 3);
- **s-a negat existența drepturilor următoare:**
  - *Accesul la cultură*, garantat de art. 33 și art. 30 din Constituția României, art. 10 CEDO și art. 11 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, (art. 1 pct. 1, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 22 - Anexa 3)

- *Viața intimată, familială și privată*, garantat de art. 26 din Constituția României, art. 8 CEDO și art. 7 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene (art. 1 pct. 17, 18, 19, art. 9 pct. 13 și 14 - Anexa 3)
- *Dreptul la muncă*, garantat de art. 41 din Constituție (art. 12 alin 3 din Anexa nr. 3).

Totodată, ca urare a unor erori materiale intervenite în cererea inițială, **facem precizarea că toate motivele, inclusiv motivele de nelegalitate invocate în cererea inițială vizează toate cele trei hotărâri de Guvern atacate, respectiv: HG. nr. 636/2021, HG nr. 678/2021 și HG nr. 730/2021.**

În drept, îmi întemeiez prezenta cerere pe dispozițiile **art. 204 alin. (1) Cod Procedură Civilă**, precum și celelalte temeuri de drept invocate în cererea inițială.

Atașăm următoarele înscrisuri:

- Decizia CCR nr. 392/08.06.2021;
- Nota de fundamentare a HG nr. 730/2021;
- INSP - Informare privind cazurile de COVID-19 confirmate cu variante ale SARS-CoV-2 care determină îngrijorare (VOC) - Date cumulate – inclusiv săptămâna 25 (21/06/2021 – 27/06/2021);
- INSP - Informare privind cazurile de COVID-19 confirmate cu variante ale SARS-CoV-2 care determină îngrijorare (VOC) - Date cumulate – inclusiv săptămâna 27 (05/07/2021 – 11/07/2021).

Reclamant,
Coaliția pentru Apărarea Statului de Drept
Prin președinte Elena Radu